

Vabilo. »Pedagoško društvo« se obrača tem pótem do vseh slovenskih učiteljev in učiteljic, takó tudi do slovenskega razumništva z nujno prošajo, da bi mu blagoizvolili pristopiti, ker le tedaj bode mogoče nadaljevati začeto pedagoško-slovstveno delo.

Ako se ozremo na znóter tega jedinega slovenskega pedagoškega literarnega društva, menili bi, da ga ni učitelja, ni učiteljice, ki bi ne bil njegov podpornik, društvenik, sotrudnik. Žal, da temu ni takó, in le malo je število društvenikov. Skoro bi mislili, da slovenskemu učiteljstvu ni mnogo do tega, ima li svoje literarno središče ali ne!

Propad našega društva bi bil v nečast učiteljstvu, uspevanje njegovo pa mu bodi v največji in najlepši stanovski ponos.

Tu nam ni treba kazati šele na druge stanove, kateri kár najpožrtvovalneje gojé svoje strokovno znanje. Ozmimo se jedino le na slična pedagoška društva hrvaška, češka, poljska, nemška i. t. d., in dvojimo, da bi našli pri njih mnogo učiteljev — učiteljic — nedruštvenikov. Zató pa ta društva tudi lepo uspevajo in širijo ugled učiteljskega stanu! Res, da se naše društvo ne more povsem meriti z enakimi inimi društvi; a temu se takoj odpomore, kadar bi pristopili društvu vsi učitelji in vse učiteljice in deloma tudi sodelovali pri njem, zakaj mnogo stvari je pri nas še neobdelane, mnogo dela in truda nas še čaka; sosebno nam še nedostaje specialne metodike in pedagoških klasikov.

Odbor se ne straši truda in dela, ako le najde duševnih sotrudnikov in gmotnih podpornikov.

Vzdramite se torej, častiti tovariši in tovarišice — brez izjeme! Žrtvujte malo letnino sebi v duševno korist, stanu pa v čast in ponos!

Ako bi se slovensko učiteljstvo ne odzvalo v obilem številu temu uljudnemu vabilu, bode najbrž odbor primoran opustiti nadaljno izdavanje »Letnika« in izdajati le še posamne spise, in to tedaj, kadar se oglasi zadosti naročnikov ali društvenikov, oziroma kadar se razproda večina društvenih knjig, katere ima odbor še v zalogi. Z razpečanjem teh knjig bi si društvo nekoliko izboljšalo svoje materialno stanje. Zató zajedno uljudno vabimo slovensko učiteljstvo, da nemudoma seže po teh knjigah.

Najprej namerjamo izdati »Jezikovnega pouka II. praktiški del«, potem »Nazorni pouk«, »Pouk o črtežih v pomnoženi izdaji« in »Navod za obrtno strokovno risanje« i. t. d. Odbor je pa tudi pripravljen, vzprejemati spise druge vsebine. A tudi izdajanje teh spisov je, kakor rečeno, závisno od p. n. učiteljstva in se utegne zavleči dotlej, da se oglasi zánje zadosti naročnikov, oziroma društvenikov.

Sploh pa prosimo častito slovensko učiteljstvo, naj se blagoizvoli po strokovnih listih izjavljati, kakó želi, da bi se odslej uravnalo naše pedagoško-slovstveno društvo.

Letnina iznaša 1 gld. in 10 kr. za poštnino. Primerni spisi razne vsebine naj se pošiljajo odboru.

V Krškem, meseca julija 1892.

Odbor.

»Beiträge zur slavischen Fremdwörterkunde.« Takó se imenuje razprava, katero je priobčil g. dr. K. Štrekelj v XIV. zvezku Jagičevega časopisa »Archiv für slavische Philologie.« To je sedaj že druga zbirka tujih besed v slovanskih jezikih, katero je podal g. pisatelj; prva je izšla v „Archiva“ XII. zvezku. Upoštevani so zlasti nemški in romanski elementi; med tujkami beremo dobro tretjino besed, ki so navadne v novi slovenščini. Vsa razprava obseza 43 strani in priča o korenitih raziskovanjih.

Ein Defraudationsprocess aus dem Jahre 1782. Neutrudni proučevalec domače naše zgodovine, gospod prof. Ivan Vrhovec, priobčil je pod tem naslovom v izvestji novomeške gimnazije jako zanimljive črtice iz zgodovine Novega Mesta, ka-